

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/114/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217218214
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2217218214.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia s. r. o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, Bratislava, zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, proti žalovanému: U. G., nar. XX.XX.XXXX bytom S. XX, C. N., o zaplatenie 716,08 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 10Csp/313/2017 - 31 zo dňa 17. januára 2019, v zamietajúcej časti a časti náhrady trov konania, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu I. inštancie sa v zamietajúcej časti a časti náhrady trov konania p o t v r d z u j e .
- II. Žalovanému sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd I. inštancie rozhodol rozsudkom:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 494,68 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 494,68 eur od 12.07.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd vo zvyšku žalobu zamietla.

III. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania vo výške 38,16 %.

IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Dňa 03.02.2015 uzatvoril so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500102043 na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 690 €. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaný zaviazal v 42 mesačných splátkach v o výške 21,70 €, v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 1 do uplatnenia práva žalobcu zaplatil len sumu 195,32 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky č. 2 o viac ako tri mesiace, bolo mu doručené okamžitá splatnosť úveru podľa § 565 OZ. Celková suma dlhu predstavuje sumu vo výške 716,08 € čo predstavuje nesplatenú sumu úveru a úroku. Žalobca ďalej žiadal priznať poukazujúc na § 517 ods. 2 OZ úroky z omeškania z dlžnej sumy vo výške 5,05 % ročne. Žiadal ďalej priznať trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

3. V rozhodnutí tiež poukázal na ustanovenia:

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. v čase uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 cit. zák. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

4. Podľa ust. § 2 písm. a./ zák. o spotrebiteľských úveroch ide o spotrebiteľský úver. Z tohto spolu s okolnosťou, že ide o vzťah veriteľa - dodávateľa a spotrebiteľa je potom nutné vyvodiť záver, že ide o vzťah podliehajúci režimu nielen zákonnej úprave podľa ust. OZ ale najmä zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Na základe uvedeného vyplýva, že takáto zmluva musí spĺňať zákonom dané podmienky uvedené v ust. § 9 ods. 1 a 2 zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Absencia niektorých má za následok to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda bez akéhokoľvek navýšenia, len v hodnote poskytnutej služby, teda výšky spotrebiteľského úveru.

Podľa ust. § 3 ods. 1, 2 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Fyzické a právnické osoby, štátne orgány a orgány miestnej samosprávy dbajú na to, aby nedochádzalo k ohrozovaniu a porušovaniu práv z občianskoprávných vzťahov a aby sa prípadné rozpory medzi účastníkmi odstránili predovšetkým ich dohodou.

5. Čo sa týka samotnej zmluvy súd v danom prípade súd podľa ustanovenie § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. O spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy zistil, že v danom prípade ide o spotrebiteľský úver. Zmluva teda musí spĺňať podmienky uvedené v § 9 ods. 1 a 2 cit. zák. V zmluve absentuje údaj čo do dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, teda v zmluve absentujú náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f) cit. zák.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) cit. zák. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a až k), r a y a § 10 ods. 1.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti možno považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov.

6. Z podania žalobcu súd zistil, že žalovanému bola celkom poskytnutá čiastka vo výške 690 €. Tým zrejme treba rozumieť čiastku, ktorá bola žalovanému schválená ako úverový rámec. Žalovaný uhradil podľa udania žalobcu sumu vo výške 195,32 eur. Súd teda zaviazal žalovaného zaplatiť istinu vo výške 494,68 € (690-195,32 €) do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 12.07.2015 do zaplatenie poukazujúc tu na § 517 ods. 2 OZ a vo zvyšku žalobu zamietol.

7. Rozhodnutie o trovách konania sa opiera o § 255 ods. 1 CSP podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ako aj o § 262 ods. 2 CSP podľa ktorého o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Keďže v danom prípade súd zistil, že žalobca bol úspešný vo výške 69,08 %, neúspešný bol vo výške 30,92 % a pomer úspechu a neúspechu je 38,16 %.

8. Proti rozsudku súdu I. inštancie podal odvolanie žalobca v časti zamietnutia žaloby vo zvyšku i vo výroku o náhrade trov konania. Svoje odvolanie odôvodňuje tým, že v súvislosti s uvádzaním konečnej splatnosti úveru je podstatné, že táto náležitosť nemôže a nikdy nemohla byť dôvodom bezúročnosti úveru. Poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ v bode 58 rozsudku C-42/15, takisto aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu 3Cdo 146/2017. Uviedol, že náležitosť „konečná splatnosť úveru“ nepozná újinné právo, čo napokon viedlo k tomu, že došlo k zmene zákona č. 129/2010 Z. z. a táto náležitosť práve z dôvodu dodržania újinného práva bola vylúčená. Ďalej v odvolaní poukázal na to, že ak uvádzanie konečnej splatnosti úveru bolo zo zákonnej úpravy vypustené, potom pri aplikácii znenia tohto zákona do spomenutej novely je potrebné zachovať požiadavku na eurokomformný výklad zákona, konkrétne vo vzťahu k uvádzaniu termínu konečnej splatnosti, to znamená, že s týmto

údajom (náležitosťou) nemôže byť spájaný následok v podobe bezúročnosti, pretože členský štát takúto skutočnosť nemôže upraviť vo vnútroštátnom práve ako dôvod bezúročnosti a ďalej ani preto, lebo údaj o konečnej splatnosti nie je spôsobilý ovplyvniť posúdenie rozsahu záväzku spotrebiteľa. Zákonná požiadavka o uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru bola v posudzovanom zmluvnom vzťahu splnená viacerými spôsobmi, a to určením dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok, spôsobom vyplývajúcim z článku 4. ods. 4.5 Zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti, preto odvolateľ - žalobca napadol rozsudok súdu I. inštancie 10Csp/313/2017-31 zo dňa 17.1.2019 z dôvodu nesprávnych skutkových zistení a záverov a pre nesprávne právne posúdenie, teda podľa § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP. Žalobca - odvolateľ navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozsudok a o veci rozhodol tak, že vyhovie žalobe aj v časti, ktorá bola zamietnutá a žalobcovi prizná plnú náhradu trov konania pred súdom I. inštancie.

9. Žalovaný k odvolaniu nepodal vyjadrenie.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu I. inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti podľa ust. § 127 a § 363 CSP s konštatovaním, že boli prípustné odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom v zmysle ust. § 379 CSP a dôvodmi odvolania § 380 ods. 1 CSP, postupom bez nariadenia pojednávania § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na webovej stránke súdu a zverejnené na úradnej tabuli súdu, a to minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením podľa ust. § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu I. inštancie je v napadnutej časti vecne správny.

11. Predmetom konania na súde I. inštancie pod sp. zn. 10Csp/313/2017 bolo zaplatenie sumy 718,08 eur spolu s 5,05 % - ným ročným úrokom z omeškania z 12.7.2015 až do zaplatenia, náhrada trov konania za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia vo výške 144,7 eur. Rozsudok súdu I. inštancie bol vydaný s výrokom, že je povinný zaplatiť žalovaný žalobcovi 494,68 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 494,68 eur od 12.7.2015 do zaplatenia, vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá a súd priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 38,16 %.

12. Predmetom prieskumu odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu I. inštancie vo výroku zamietnutia žaloby vo zvyšku a výroku o náhrade trov konania.

13. Odvolací súd sa stotožňuje so správnosťou dôvodov súdu I. inštancie v tejto časti, poukazuje na ne v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP a dopĺňa nasledovné:

14. Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení ku dňu uzatvárania zmluvy medzi žalobcom a žalovaným obsahuje jasne a určito definované povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zároveň sa vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere mala písomnú formu a preto ak majú byť akékoľvek náležitosti zmluvy obsiahnuté vo viacerých listinách, tak povinná písomná forma sa týka každej tejto listiny. Pričom treba poukázať aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-42/15, v zmysle ktorého smernica nevyžaduje, aby boli zmluvy o úvere vyhotovené ako jeden dokument. Pokiaľ však takáto zmluva odkazuje na iný dokument, pričom spresňuje, že tento posledný uvedený dokument je jej neoddeliteľnou súčasťou, potom musí byť tento dokument rovnako ako samotná zmluva vyhotovený písomne alebo na inom trvalom nosiči a musí sa skutočne odovzdať spotrebiteľovi pred uzatvorením zmluvy, aby sa mohol oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami.

15. Postup žalobcu v tomto procese tejto veci je v rozpore s takouto požiadavkou, najmä ak spotrebiteľ - dlžník podpisuje žiadosť o úver, zástupca veriteľa vyplnía ním požadované parametre úveru, potom dochádza k schváleniu úveru a teda aj k podpisu zmluvy zo strany veriteľa, pričom je zrejmé, že od počiatku spotrebiteľ - dlžník nemal ani nemohol mať k dispozícii všetky údaje, ktoré ako spotrebiteľovi majú byť poskytnuté pred uzatvorením zmluvy o úvere a ktoré zároveň majú byť uvedené ako povinná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ údaj termín doby trvania úveru a konečnej splatnosti úveru je povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a teda spotrebiteľovi v čase ním

uskutočneného podpisu listiny, ktoré je možné považovať za podpísanie návrhu na uzavretie zmluvy nie je známy termín doby trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru v rámci kontraktačného procesu je potom potrebné, aby po doplnení návrhu žalobcom o skutočnosti - práva a povinnosti uvedené v písomnom oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi ako veriteľ tento nový návrh veriteľa ešte raz podpísal, prijal spotrebiteľ - dlžník, nakoľko inak nebol pôvodný návrh spotrebiteľa prijatý v rozsahu (z pohľadu obsahu) a v akom bol spotrebiteľovi - dlžníkovi predložený. Je nepochybné, že oznámenie veriteľa o schválení úveru v čase podpisovania návrhu žalovaného na uzatvorenie zmluvy ešte neexistovalo, žalovaný podpísal návrh 2.2.2015 a oznámenie o schválení úveru dlžníkovi je datované 3.2.2015, a tak nemohlo byť ani jeho súčasťou a ani bez ďalšieho (nevyhnutného právneho úkonu) súčasťou uzavretej úverovej zmluvy. (porovnaj tiež 9 Co/165/20 Krajský súd Košice, 11 Co/72/2019 Krajský súd Trnava)

16. Súd I. inštancie zistil správne, že zmluva

- neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti. Rozdielnosť pojmov „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“ je gramaticky daná výkladom spojenia týchto pojmov spojku „ a“, preto sa vyžaduje splnenie oboch týchto rozlišných náležitostí. Je dôležité, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy vedel ako dlho budú trvať jeho povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto musí zmluva obsahovať presnú dátumovú špecifikáciu doby trvania zmluvy. Ak nie je presne vymedzené v zmluve, ktorý deň sa považuje za deň poskytnutia úveru je to pre žalovaného ako spotrebiteľa máta a odôvodnene to v ňom vyvoláva pochybnosti v otázke konečnej splatnosti. Požiadavka na uvedenie konečnej splatnosti v zmluve je splnená vtedy ak je presne a jasne identifikovaný dátum- deň, mesiac a rok. Konečnou splatnosťou sa s rozumie konkrétny termín, jeden konkrétny dátum, ku ktorému má byť úver splatný. Nestačí, že je dohodnutý počet splátok a termín splatnosti splátok a to by si prípadne mohol žalovaný konečnú splatnosť vypočítať. Zákon hovorí jasne, zmluva musí obsahovať údaj o konečnej splatnosti úveru a taký údaj v predmetnej zmluve absentuje.

17. Rozhodnutie o trovách konania považuje odvolací súd za správne v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP (súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci), keďže v danom prípade súd zistil, že žalobca bol úspešný vo výške 69,08 %, neúspešný bol vo výške 30,92 % a pomer je úspechu a neúspechu je 38,16 %.

18. Z týchto dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu I. inštancie v napadnutom výroku zamietnutia a výroku o náhrade trov konania ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. Žalovaný má voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalovaný bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný. Z dôvodu, že žalovaný ale preukázateľne a účelne nevynaložil žiadne výdavky v súvislosti s týmto konaním, ako to predpokladá § 251 CSP, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal s poukazom na čl. 4 ods. 2 CSP.

20. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).